A *BorÁsz* borkereskedés bortúrája a Somlóhegyi Fazekas pincébe április 29.-én.

A buszon.

a palackozó üzemben,

a Somlóra fel,

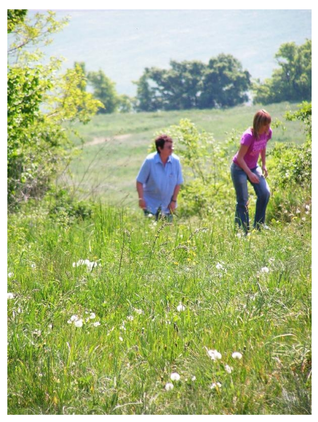
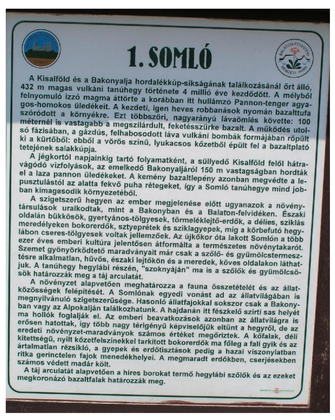

1. SOMLÓ

A Kisalföld és a Bakonyalja hordalékkúp-síkságának találkozásánál ért álló, 432 m magas vulkáni tanúhegy története 4 millió éve kezdődött. A mélyből felnyomuló izzó magma áttörte a korábban itt hullámzó Pannon-tenger agyagos-homokos üledékeit. A kezdeti, igen heves robbanások nyomán bazaltutat szóródott a környékre. Ezt többszörös, nagyarányú lávaömlés követte: 100 méternél is vastagabb a megszilárdult, feketeszürke bazalt. A működés utolsó fázisában, a gázdús, felhabosodott lava vulkáni bombák formájában röpült ki a kürtőből: ebből a vörös színű, lyukacsos kőzetből épült fel a bazaltpláto tetejének salakkúpja.

A jégkortól napjainkig tartó folyamatként, a süllyedő Kisalföld felől hátravágódó vízfolyások, az emelkedő Bakonyaljáról 150 m vastagságban hordták el a laza pannon üledékeket. A kemény bazaltlepény azonban megvédte a lebusztulástól az alatta fekvő puha rétegeket, így a Somló tanúhegye mind jobban kimagasodik környezetéből.

A szigetszerű hegyen az ember megjelenése előtt ugyanazok a növénytársulások uralkodtak, mint a Bakonyban és a Balaton-felvidéken. Északi oldalán bükkösök, gyertyános-tölgyesek, törmeléklejtő-erdők, a délies, sziklás meredélyeken bokorerdők, sztyeppréten és szikfagyepek, míg a kőrbefutó hegylábon cseres-tölgyesek voltak jellemzőek. Az ujkőkor óta lakott Somlón a több ezer éves emberi kultúra jelentősen átformálta a természetes növénytakarót. Szemet gyönyörködtető maradványait már csak a szőlő- és gyümölcstermesztésre alkalmatlan, hűvös, északi lejtőkön és a meredek, köves oldalakon láthatjuk. A tanúhegy hegylábi részén, "szoknyáján" ma is a szőlők és gyümölcsösök határozzák meg a táj arculatát.

A növényzet alapvetően meghatározza a fauna összetételét és az állatközösségek felépítését. A Somlónak egyedi vonást ad az állatvilágában is megnyilvánuló szigetszerűsége. Hasonló állatfajokkal sokszor csak a Bakonyban vagy az Alpokaljján találkozhatunk. A hajdanán itt fészkelő szirti sas helyét ma hollók foglalják el. Az emberi beavatkozások azonban az állatvilágra is erősen hatottak, így több nagy térigényű képviselőjük eltűnt a hegyről, de az eredeti növényzet-maradványok számos értéket megőrizték. A kőfalak, déli kitettségű, nyílt közzelfelszínekkel tarkított bokorerdők ma főleg a fali gyík és az ártalmatlan rézsikló, a gyepek és erdőtisztások pedig a hazai viszonylatban ritka gerinctelen fajok menedékhelyei. A megmaradt erdőkben, cserjésekben számos védett madár költ.

A táj arculatát alapvetően a híres borokat termő hegylábi szőlők és az ezeket megkoronázó bazalttalak határozzák meg.

a csúcson,

az abéd,

a pincében.

A következő bortúra május 20.-án lesz a nagyrédei Bordombra. Részletek a borklub fűl alatt! .